Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

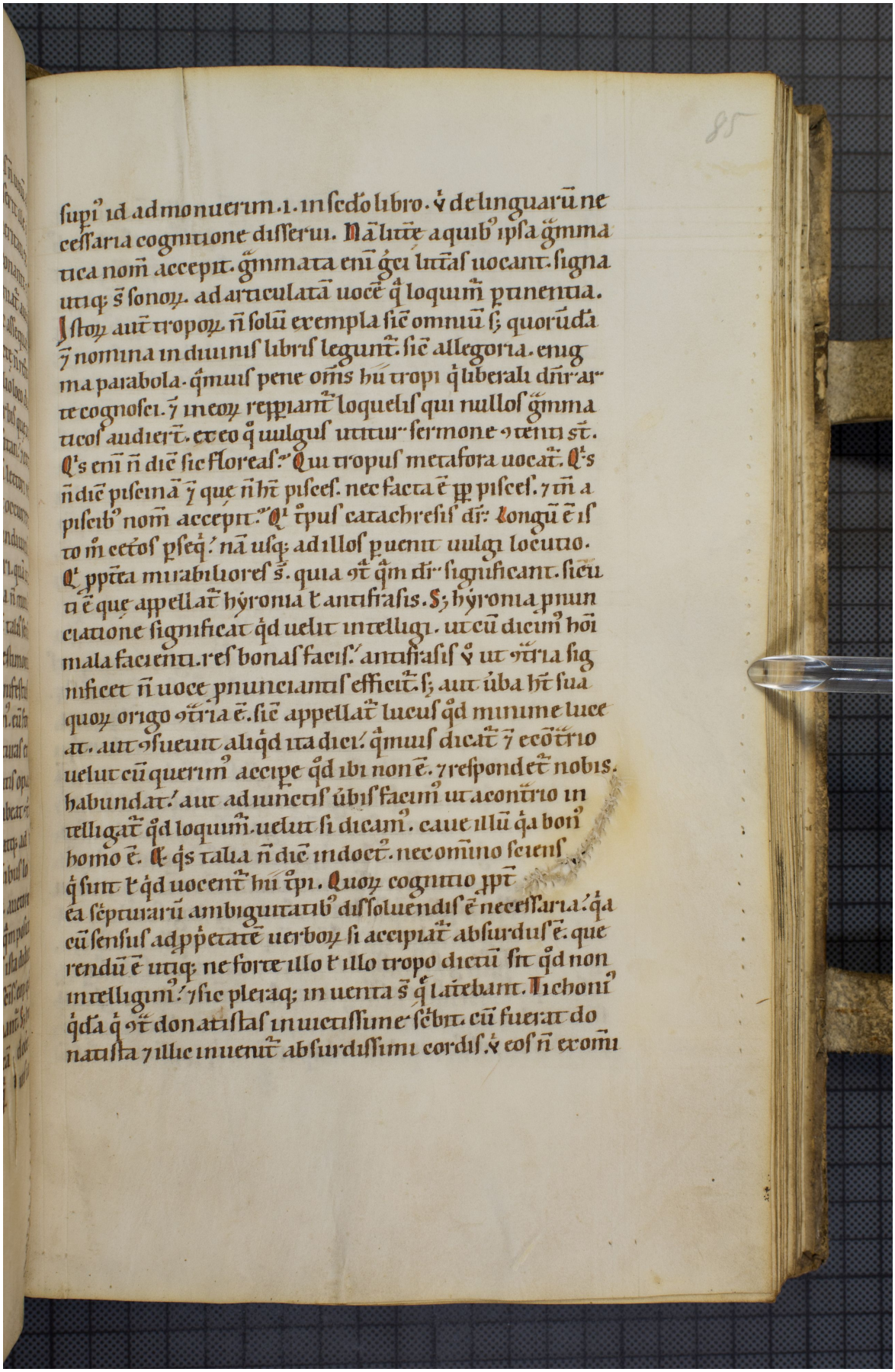

supi id admonuerim. i. in secdo libro. ⁊ de linguarū ne
cessaria cognitione disserui. Nā litte a quib ipsa gmma
tica nom accepit. gmmata enī gci litras uocant. signa
utiq; s sonoy. ad articulatā uocē q loquim pnentia.
Istoy aut tropoy ñ solū exempla sicē omniū s; quorūdā
⁊ nomina in diuinis libris leguntur. sicē allegoria. enig
ma parabola. qmuis pene oms hū tropi q liberali dñr ar
te cognosci. ⁊ in eoy reppiantur loquelis qui nullos gmma
ticos audierūt. ex eo q uulgus utitur sermone ꝯtenti st.
Qs enī ñ dicē sic floreas? Qui tropus metafora uocat. Qs
ñ dicē piscīna ⁊ que ñ hīt pisces. nec facta ē pp pisces. ⁊ tm a
piscib nom accepit? Qt tpus catachresis dr. Longū ē is
to m cetos pseq. nā usq; ad illos puenit uulgi locutio.
Qt pptā mirabiliores s. quia ꝯt qm dr significant. sicū
ti ē que appellat hyronia t antifrasis. S; hyronia pnun
ciatione significat qd uelit intelligi. ut cū dicim hōi
mala facienti. res bonas facis. antifrasis ⁊ ut ꝯtria sig
nificet ñ uoce pnunciantis efficit. s; aut úba hīt sua
quoy origo ꝯtria ē. sicē appellat lucus qd minime luce
at. aut ꝯsueuit aliqd ita dici. qmuis dicat ⁊ ecōtrio
uelut cū querim accipe qd ibi non ē. ⁊ respondet nobis.
habundat. aut ad iunctis úbis facim ut a contrio in
telligat qd loquim. uelut si dicam. caue illū qa bon
homo ē. Et qs talia ñ dicē indocet. nec omino scienes
q sunt t qd uocent hū tpi. Quoy cognitio ppt
ea septuarū ambiguitatib dissoluendis ē necessaria. qa
cū sensus adpetate uerboy si accipiat absurdus ē. que
rendū ē utiq; ne forte illo t illo tropo dictū sit qd non
intelligim. ⁊ sic pleraq; in uenta s q latebant. Ti cbonī
qdā q ꝯt donatistas in uicissim sēbit. cū fuerat do
natista ⁊ illic inuenit absurdissimi cordis. ⁊ eos ñ exomi